

תלמודו בידו

יבמות

דף פב עמוד ב

- [א] האם תרומה בזמן הזה מן התורה או מדרבנן ?
- [ב] מקוה שיש בו ארבעים סאה מים בדיוק, ונתן בתוך המקוה סאה מי פירות ושוב נטל סאה מהמקוה, מה דינה ?
- [ג] במקוה הנ"ל, מה הדין אם נטל סאה מים ואחר כך נתן סאה מי פירות ?
- [ד] כיצד מתפרשים דברי המשנה "אנדרוגינוס נושא אשה אבל לא נישא" ?
- [ה] לסובר שאנדרוגינוס הוא זכר ודאי, מה הדין אם זכר בא עליו דרך נקבותו ?

[א] חכמים: מדרבנן.

ר' יוסי: מן התורה. שנאמר "הארץ אשר ירשו אבותיך וירשיתה", שרק פעמיים נזקקו לקדש את הארץ, בימי יהושע, ובימי עזרא, והיא לא מתבטלת לעולם.

[ב] המקוה כשרה. אף שנחסר עכשיו ארבעים סאה מן המים המקוריים (מי גשמים). שכיון שהמקוה הוכשר בתחילה על ידי הכמות הנדרשת של מים, מי הפירות התבטלו במי המקוה ונידונים כמים.

וכשנטל סאה אחת מן התערובת, עדיין נשארו ארבעים סאה מים. וכיון שפסול "שאובים" רק מדרבנן, ניתן לחזור על תהליך זה עוד כמה פעמים: ר' יוחנן א': עד עשרים פעמים, שלא ישאר מיעוט מי גשמים כנגד השאובים. ר' יוחנן ב': תשע עשרה פעמים, שרוב המקוה צריך להישאר מי גשמים.

[ג] המקוה פסולה. שכשחיסר סאה מים נפסלה, ואי אפשר להשלים מקוה בשאובים.

[ד] ר' יוחנן: נושא לכתחילה, שדינו כזכר ודאי. ולא נישא לזכר, ואפילו בדיעבד לא חל. ריש לקיש: הלשון קשה, שהרי הוא ספק זכר ספק נקבה, ואם כן לכתחילה אינו נושא אשה ולא נישא לאיש, ובדיעבד חלים הקידושין מספק.

[ה] תנא קמא: חייב סקילה משום איסור משכב זכור (מלבד שחייב אם בא עליו כדרך זכר). ר' אליעזר: פטור, שרק אם בא עליו דרך זכרותו (מאחוריו) חייב.